

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobkyně: a) **Ing. J. M.**
zastoupena advokátkou JUDr. Markétou Vaňkovou
sídlem Poštovská 6, Brno
b) **I. A.**
(nástupkyně původní žalobkyně B. M., zemřelé dne ...)

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Jihomoravský kraj, pobočka Vyškov**
sídlem Palánek 250/1, Vyškov

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu

takto:

- I. Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj, pobočka Vyškov, ze dne 28. 8. 2014, sp. zn. 2RP961/2013-523205, č. j. SPU 313095/2014, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni a) na náhradě nákladů řízení částku 17 956 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Markéty Vaňkové, advokátky, se sídlem v Brně, Poštovská 6.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni b) na náhradě nákladů řízení částku 9 728 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 17. 9. 2014 se žalobkyně a) a původní žalobkyně b) B. M. domáhaly přezkoumání rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Jihomoravský kraj, pobočka Vyškov, ze dne 28. 8. 2014, sp. zn. 2RP961/2013-523205, č. j. SPU 313095/2014, kterým bylo rozhodnuto postupem podle ust. § 11 odst. 8 zákona č. 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon“) 1) o výměně nebo určení přechodu vlastnických práv, tak jak je uvedeno v příloze č. 2 tohoto rozhodnutí a 2) o určení výše úhrady a lhůty podle ust. § 10 odst. 2 zákona.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v návrhu na zahájení řízení namítaly, že doposud nebylo pravomocně ukončeno soudní řízení týkající se přezkumu zákonnosti předchozího rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2010, č. j. PÚ-562/2007/RI, kterým bylo postupem podle ust. § 11 odst. 4 zákona rozhodnuto o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav předmětem katastrálního území Studnice u Vyškova. Došlo tak k porušení ust. § 11 odst. 9 zákona, podle něhož platí, že rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2 může být vydáno až po prověření, zda nebyla u příslušného soudu podána žaloba proti rozhodnutí vydanému podle odst. 4 (rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav); pokud žaloba podána byla, přeruší pozemkový úřad řízení, a to až do konečného rozhodnutí soudem. V dané věci však nebylo vydáno konečné rozhodnutí, tak jak jej vyžaduje ust. § 11 odst. 9 zákona.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že prověřil u Městského soudu v Praze i u Okresního soudu ve Vyškově, zda žalobkyně podaly žalobu proti rozhodnutí o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav k soudu. Bylo zjištěno, že žaloba byla podána a byla vedena u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 75/2011. Žalovaný vyčkal rozhodnutí soudu v dané věci, a to usnesení ze dne 13. 5. 2014, č. j. 8 A 75/2011 – 86 – 88, které nabylo právní moci dne 27. 5. 2014. Za uvedené situace nic nebránilo vydání žalobou napadeného rozhodnutí, proti němuž se již nelze odvolat.

IV. Dosavadní procesní vývoj

4. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 24. 10. 2016, č. j. 30 A 92/2014 -101, zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení s tím, že z ust. § 11 odst. 8 a § 11 odst. 9 zákona jednoznačně vyplývá, že není přípustné rozhodnout postupem podle ust. § 11 odst. 8 tohoto zákona o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2, popř. o zřízení nebo zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům, pokud není pravomocně ukončeno soudní řízení, týkající se

přezkumu rozhodnutí o schválení pozemkových úprav, které je vůči žalobou napadenému rozhodnutí závazným podkladem. Smyslem ust. § 11 odst. 9 zákona je formulovat požadavek na nepřipustnost rozhodování o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2, popř. o zřízení nebo zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům, pokud současně probíhá soudní řízení, v jehož rámci je zpochybňována správnost rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav. Krajský soud v Brně dovodil, že takovou okolností v projednávané věci, jenž může následně zvrátit závazný podklad rozhodnutí a tím zásadně zasáhnout do právní jistoty adresátů rozhodnutí, je nejen podaná žaloba, resp. řízení o ní, ale i podaná kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu rozhodujícího v rámci správního soudnictví o žalobě proti rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav podle ust. § 11 odst. 4 posledně citovaného zákona.

5. Rozsudkem ze dne 6. 11. 2017, č. j. 7 As 317/2016 - 82 zrušil Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalovaného citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně a věc mu vrátil k dalšímu řízení, a to z toho důvodu, že v průběhu řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil, že původní žalobkyně b) B. M. během řízení o žalobě dne ... zemřela. O této skutečnosti nebyl Krajský soud v Brně zástupkyní žalobkyně B. M. informován. Nejvyšší správní soud vyčkal na ukončení dědického řízení a postupem podle ust. § 107 zákon č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), ve spojení s ust. § 64 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) rozhodl o tom, že procesní nástupkyní zemřelé B. M. je I. A., bytem S. 180, S. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2017, č. j. 7 As 317/2016 - 77). S ohledem na skutečnost, že původní žalobkyně B. M. zemřela předtím, než bylo krajským soudem o žalobě meritorně rozhodnuto a chyběly tak podmínky řízení, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení, přičemž argumentací obsaženou v kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud s ohledem na důvody zrušení napadeného rozsudku dále nezabýval.
6. Usnesením ze dne 21. 12. 2017, č. j. 30 A 92/2014 - 122, rozhodl Krajský soud v Brně tak, že se v předmětném řízení pokračuje s I. A., bytem S. 180, S., jako žalobkyní b), a to ze stejných důvodů, na jejichž základě bylo obdobně rozhodnuto shora citovaným usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2017, č. j. 7 As 317/2016 - 77.

V. Obsah jednání před soudem

7. V rámci nařízeného jednání před soudem setrvali účastníci na svých dosavadních procesních stanoviscích. Soud provedl důkaz tiskovými výstupy z aplikace „infoSoud“ týkajícími se informace o průběhu řízení před Městským soudem v Praze ve věci pod sp. zn. 8 A 75/2011, tiskovým výstupem z internetových stránek Nejvyššího správního soudu - „Informace o řízení ve vedeném u NSS“, týkajícím se spisové značky 3 As 232/2017, usnesením Městského soudu v Praze ze dne 13. 5. 2014, č. j. 8 A 75/2011 - 86, rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 3 As 3/2016 - 89, rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 27. 6. 2017, č. j. 8 A 75/2011 - 261, usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, č. j. 3 As 232/2017 - 64, žalobou žalobkyně a) Ing. J. M. proti žalovanému Ministerstvu zemědělství, Ústřednímu pozemkovému úřadu, směřující proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu ze dne 26. 1. 2011, č. j. 33389/2010-17500, žalobou původní žalobkyně b) B. M. proti žalovanému Ministerstvu zemědělství, Ústřednímu pozemkovému úřadu, směřující proti

posledně citovanému rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu, vč. potvrzení o doručení žaloby na podatelnu Městského soudu v Praze, úředním záznamem zdejšího soudu z č. l. 150 soudního spisu sp. zn. 30 A 92/2014 ze dne 19. 2. 2018, týkajícím se dotazu ohledně podání posledně citované žaloby Městskému soudu v Praze, odpovědí Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2018 na žádost o opakovanou kontrolu, zda je u Městského soudu v Praze vedena posledně citovaná žaloba (č. l. 152 soudního spisu). Uvedené listinné důkazy jsou dále zmíněny, resp. hodnoceny v další části odůvodnění tohoto rozsudku. Závěrem jednání zástupkyně žalobkyně a) navrhl, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalovaného z důvodů uplatněných v žalobě, žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl pro její nedůvodnost.

VI. Posouzení věci krajským soudem

8. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, 68 – proti žalobou napadenému rozhodnutí se nelze odvolat – viz ust. § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách a § 70 s.ř.s.).
9. Napadené rozhodnutí žalovaného bylo přezkoumáno v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen soud přihlížet z úřední povinnosti, přičemž soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Z obsahu připojeného správního spisu a procesních podání účastníků řízení vyplývá následující pro věc rozhodný skutkový stav, který není mezi účastníky řízení sporný.
11. Žalovaný vydal dne 15. 9. 2010 pod č. j. PÚ-562/2007-27/RI rozhodnutí, kterým schválil návrh komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Studnice u Vyškova, zpracovaný společností AGERIS, s.r.o., přičemž účastníky tohoto správního řízení byly i žalobkyně a) a původní žalobkyně b), které podaly proti rozhodnutí o schválení pozemkových úprav dne 14. 10. 2010 odvolání. Následně Ministerstvo zemědělství, Ústřední pozemkový úřad rozhodlo o odvolání žalobkyň v odvolacím řízení rozhodnutím ze dne 26. 1. 2011, č. j. 33389/2010-17500, jímž byla odvolání žalobkyň zamítnuta, a předchozí prvostupňové rozhodnutí o schválení pozemkových úprav bylo zároveň potvrzeno. Uvedené odvolací rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. 2. 2011. Dne 11. 4. 2011 podala žalobkyně a) žalobu proti citovanému odvolacímu rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu ze dne 26. 1. 2011, č. j. 33389/2010-17500. Následně Městský soud v Praze vydal dne 13. 5. 2014, č. j. 8 A 75/2011 – 86 usnesení, kterým citovanou žalobu odmítl postupem podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Toto usnesení nabylo právní moci dne 27. 5. 2014. Dne 9. 6. 2014 podala žalobkyně a) kasační stížnost proti citovanému usnesení Městského soudu v Praze. Dne 28. 8. 2014 přistoupil žalovaný k vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Dne 11. 3. 2015 zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 3 As 120/2014 – 56 kasační stížností žalobkyně a) napadené usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13. 5. 2014, č. j. 8 A 75/2011 – 86 a vrátil věc tomuto soudu k dalšímu řízení. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 1. 12. 2015, č. j. 8 As 75/2011 – 189 zrušil rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu ze dne 26. 1. 2011, č. j. 33389/2010-17500 a věc vrátil Státnímu pozemkovému úřadu k dalšímu řízení. Žalovaný Státní pozemkový úřad podal dne 5. 1. 2016 proti citovanému rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost,

Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15. 2. 2017, č. j. 3 As 3/2016 – 89 zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2015, č. j. 8 A 78/2011 – 189 a vrátil věc Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Dne 27. 6. 2017 vydal Městský soud v Praze pod č. j. 8 A 75/2011 – 261 rozsudek, kterým opětovně zrušil rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu ze dne 26. 1. 2011, č. j. 33389/2010-17500 a věc vrátil Státnímu pozemkovému úřadu k dalšímu řízení. Žalovaný podal dne 7. 8. 2017 proti citovanému rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost, přičemž řízení o kasační stížnosti nebylo do data rozhodnutí Krajského soudu v Brně o nyní projednávané žalobě ukončeno.

12. Soud dále opakovaným dotazem u Městského soudu v Praze zjistil, že dne 11. 4. 2011 byly u Městského soudu v Praze podány dvě žaloby sepsané advokátem JUDr. R. O., jedna žaloba byla podána Ing. J. M. a druhá tentýž den o několik minut později původní žalobkyní b) – B. M.; kontrolou u Městského soudu v Praze bylo zjištěno, že žaloba podaná p. B. M. byla zápisovým oddělením omylem založena do kopií soudního spisu žalobkyně Ing. J. M. (sp. zn. 8 A 75/2011) a tudíž nebyla zapsána jako žaloba nová. V důsledku tohoto pochybení zápisového oddělení bude žaloba p. B. M. zapsána až následně (viz odpověď Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2018 na opakovaný dotaz Krajského soudu v Brně ohledně existence a vedení citované žaloby). Žaloba žalobkyně B. M., zastoupené JUDr. R. O., advokátem, směřující proti žalovanému Ministerstvu zemědělství, Ústřednímu pozemkovému úřadu, jenž požadovala zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu ze dne 26. 1. 2011, č. j. 33389/2010-17500 byla Městskému soudu v Praze řádně doručena, a to prostřednictvím elektronické podatelny tohoto soudu, dne 11. 4. 2011 ve 12.26 h. Jak vyplývá, ze sdělení Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2018, žaloba žalobkyně B. M. nebyla Městským soudem v Praze doposud projednána, ačkoli byla řádně dne 11. 4. 2011 podána.
13. Ze shora uvedeného vyplývá, že soud vycházel částečně ze stejného skutkového stavu, zjištěného soudem ke dni vydání předchozího rozsudku ze dne 24. 10. 2016, č. j. 30 A 92/2014 – 101, částečně byly zjištěny skutečnosti nové. Jedná se o podání citované žaloby B. M., o níž nebylo Městským soudem v Praze doposud rozhodnuto a dále soud ze shora citovaných rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a Městského soudu v Praze a z internetových aplikací „infoSoud“ a „Informace o řízení před NSS“ zjistil, že ve věci žaloby Ing. J. M., projednávané Městským soudem v Praze došlo k vydání dalšího rozsudku Nejvyšším správním soudem, a to dne 15. 2. 2017, č. j. 3 As 3/2016 – 89, kterým byl zrušen rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2015, č. j. 8 A 75/2011 – 189 a věc byla Městskému soudu v Praze vrácena k dalšímu řízení. Dne 27. 6. 2017 vydal Městský soud v Praze pod č. j. 8 A 75/2011 – 261 rozsudek, kterým opětovně zrušil rozhodnutí Ministerstva zemědělství, Ústředního pozemkového úřadu ze dne 26. 1. 2011, č. j. 33389/2010-17500 a věc vrátil Státnímu pozemkovému úřadu k dalšímu řízení. Dále bylo zjištěno, že žalovaný podal dne 7. 8. 2017 proti citovanému rozsudku Městského soudu v Praze kasační stížnost, přičemž řízení o ní před Nejvyšším správním soudem nebylo do data vydání tohoto rozsudku Krajským soudem v Brně ukončeno.
14. V rozsudku ze dne 24. 10. 2016, č. j. 30 A 92/2014 – 101, zdejší soud nesprávně vycházel ze zákona o pozemkových úpravách („zákon“), ve znění účinném od 1. 1. 2013, ačkoliv věc měla být posuzována podle tohoto zákona ve znění účinném do 31. 12. 2012. Ze zákona č. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, § 22 odst. 8 vyplývá, že řízení o pozemkových úpravách, zahájená přede dnem nabytí

účinnosti tohoto zákona se dokončí podle tohoto zákona; pokud však je zpracovaný návrh pozemkových úprav vystaven ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona k veřejnému nahlédnutí, řízení se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Jelikož v předmětné věci byl zpracovaný návrh pozemkových úprav vystaven k veřejnému nahlédnutí dříve, než nabyl účinnosti posledně citovaný zákon, bylo třeba předmětné správní řízení dokončit podle dosavadních právních předpisů, tedy podle zákona o pozemkových úpravách, ve znění účinném do 31. 12. 2012.

15. Pro posouzení předmětné věci je rozhodná níže citovaná zákonná úprava.
16. Podle ust. § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách platí, že pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň $\frac{3}{4}$ výměry půdy pozemku, které jsou řešeny ve smyslu ust. § 2 v pozemkových úpravách. Váha hlasu podílového spoluvlastníka odpovídá jeho podílu na celkové výměře pozemků.
17. Podle ust. § 11 odst. 8 věta první a čtvrtá citovaného zákona platí, že schválený návrh je závazným podkladem pro rozhodnutí pozemkového úřadu výměnou přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2, popř. o zřízení nebo zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům a pro zpracování obnoveného souboru geodetických informací. Proti rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv, popř. o zřízení nebo zrušení věcného břemene vydanému na základě schváleného návrhu se nelze odvolat.
18. Podle ust. § 11 odst. 9 citovaného zákona platí, že rozhodnutí podle odst. 8 pozemkový úřad vydá po prověření, zda nebyla u příslušného soudu uplatněna žaloba proti rozhodnutí vydanému podle odst. 4.
19. Spor mezi účastníky řízení spočívá v posouzení, zda žalovaný postupoval správně, když vydal žalobou napadené rozhodnutí, a to za situace, kdy Městský soud v Praze odmítl žalobu směřující proti odvolacímu rozhodnutí ve věci schválení návrhu komplexních pozemkových úprav, ovšem zároveň byla proti tomuto rozhodnutí Městského soudu v Praze podána žalobkyní a) kasační stížnost a řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem nebylo ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí ukončeno. Pokud jde o následující vývoj projednání žaloby žalobkyně a), směřující proti rozhodnutí ve věci schválení návrhu komplexních pozemkových úprav, ten je vyličen shora. Zároveň bylo mezi účastníky řízení sporné, zda původní žalobkyně b) B. M. podala obdobnou žalobu k Městskému soudu v Praze jako žalobkyně a). Žalovaný na základě listiny Městského soudu v Praze ze dne 2. 5. 2011 dovozoval, že takováto žaloba původní žalobkyní B. M. podána nebyla. Jak ovšem vyplynulo ze soudem provedeného dokazování, dne 11. 4. 2011 byla řádně podána u Městského soudu v Praze nejen žaloba žalobkyně a), ale i žaloba původní žalobkyně b) – B. M., přičemž o posledně citované žalobě nebylo dosud Městským soudem v Praze rozhodnuto (řízení stále probíhá).
20. Klíčovým ustanovením pro posouzení sporné otázky je ust. § 11 odst. 9 zákona, v němž je uvedeno, že rozhodnutí podle odst. 8 pozemkový úřad vydá po prověření, zda nebyla u příslušného soudu uplatněna žaloba proti rozhodnutí vydanému podle odst. 4. Smyslem uvedeného ustanovení je zcela jednoznačně zamezit vydávání rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2 za situace, kdy je v rámci řízení před soudem zpochybněna správnost závazného podkladu pro vydání

takového rozhodnutí, přičemž tímto podkladem je rozhodnutí pozemkového úřadu o schválení návrhu pozemkových úprav (viz ust. § 11 odst. 4 zákona).

21. Krajský soud v Brně k tomuto závěru dospěl i s ohledem na předchozí judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to konkrétně na jeho rozsudek ze dne 29. 8. 2013, č. j. 8 As 65/2012 - 122, který se zabýval situací skutkově obdobnou (a to rovněž na základě právní úpravy účinné do 31. 12. 2012). Ve věci projednávané Nejvyšším správním soudem Ministerstvo zemědělství, Pozemkový úřad Jičín, schválilo rozhodnutím vydaným podle ust. § 11 odst. 4 zákona návrh komplexních pozemkových úprav, přičemž tamní žalobci podali odvolání proti tomuto rozhodnutí k Městskému soudu v Praze. Tehdejší žalovaný se dotázal Městského soudu v Praze po uplynutí lhůty k podání správní žaloby, zda byla proti rozhodnutí Ústředního pozemkového úřadu podána žaloba; městský soud sdělil, že nedohledal takovou žalobu v databázi soudu v agendě občanskoprávní – obchodní. Správní orgán poté vydal na základě této informace rozhodnutí, kterým postupem podle ust. § 11 odst. 8 zákona rozhodl o výměně nebo přechodu vlastnických práv, zřízení nebo zrušení věcného břemene a určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2, přičemž závazným podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí bylo rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav. Toto rozhodnutí bylo napadeno žalobou u krajského soudu, který ověřil, že městský soud zahájil v r. 2008 řízení o přezkumu rozhodnutí Ústředního pozemkového úřadu, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav a přerušil z tohoto důvodu řízení o žalobě, neboť podle jeho názoru výsledek řízení u městského soudu mohl „ještě konvalidovat nezákonný stav“, kdy žalovaný vydal napadené rozhodnutí, aniž zohlednil ust. § 11 odst. 9 zákona. K tomu však nedošlo, městský soud zrušil rozhodnutí Ústředního pozemkového úřadu pro nepřezkoumatelnost a krajský soud poté pokračoval v řízení a napadené rozhodnutí zrušil pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, přičemž konstatoval, že napadené rozhodnutí bylo vydáno předčasně, neboť k jeho vydání chybí závazný a nezbytný podklad (schválený návrh pozemkových úprav nenapadnutelný soudem). V uvedené věci Nejvyšší správní soud mj. vyslovil tyto závěry, s nimiž se krajský soud ztotožňuje.
22. *[12] Vyvstává však potřeba ujasnit povahu zákonného požadavku uvedeného v § 11 odst. 9 zákona. Nejvyšší správní soud se nepřiklání k názoru krajského soudu, že by nedodržení povinnosti rozhodovat podle § 11 odst. 8 zákona pouze tehdy, neprobíhá-li soudní řízení o přezkumu podkladového rozhodnutí podle § 11 odst. 9 zákona, mohlo být následně zhojeno v závislosti na výsledku takového soudního přezkumu. Pro takový názor neskýtá text § 11 odst. 9 zákona oporu.*
23. *[13] Nejvyšší správní soud již v usnesení ze dne 12. 2. 2007, čj. 4 As 72/2006 – 69, vyslovil, že „ustanovení § 11 odst. 9 zákona nutno interpretovat tak, že byla-li proti rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav podle § 11 odst. 4 téhož zákona podána žaloba, nesmí pozemkový úřad přede dnem vykonatelnosti rozhodnutí krajského soudu o ní vydat rozhodnutí podle § 11 odst. 8 téhož zákona.“ Nejvyšší správní soud v uvedeném judikátu rozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku. Jeho argumentaci proto soud nyní doplňuje i vzhledem k okolnostem nyní projednávané věci.*
24. *[14] Není pochyb, že rozhodnutí o výměně, přechodech vlastnických práv či zřízení nebo zrušení věcného břemene má naprosto zásadní vliv na práva vlastníka pozemku, kterého se takové rozhodnutí týká. Správní orgán autoritativně určuje, ke kterému konkrétnímu pozemku bude mít adresát rozhodnutí věcná práva a v jakém rozsahu.*

25. [15] Rozhodnutí je podkladem pro zápis do katastru nemovitostí [srov. § 9 odst. 1 písm. a) zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem]. Schválený návrh pozemkových úprav je závazným podkladem pro toto rozhodnutí a pozemkový úřad z něj musí bezpochyby vycházet. Je proto třeba, především v zájmu právní jistoty, aby schválený návrh pozemkových úprav byl před dalším rozhodováním nejen pravomocný, ale aby rovněž neprobíhalo soudní řízení, ve kterém by mohl být zrušen. Jde tak o další prostředek, který má zajistit stabilitu a nezměnitelnost rozhodnutí vydaných na základě schváleného návrhu pozemkových úprav. Aby však mohl tento prostředek řádně plnit svoji funkci, nelze jeho obsah relativizovat výkladem, který by za určitých podmínek (následná nedůvodnost podané správní žaloby) umožňoval tento prostředek při následném rozhodování fakticky ignorovat. Ustanovení § 11 odst. 9 zákona nestanoví žádné kritérium „výsledku řízení o soudní žalobě.“ Nelze z něj dovodit, že by snad nedostatek spočívající ve vydání rozhodnutí i za souběžně probíhajícího soudního řízení mohl být následně zhojen podle výsledku soudního řízení. Podaná žaloba proti rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav proto představuje zákonnou překážku pro vydání rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona.
26. [16] Tomuto výkladu svědčí i následný vývoj právní úpravy. S účinností od 1. 1. 2013 byl novelou provedenou zákonem č. 503/2012 Sb. § 11 odst. 9 zákona doplněn tak, že nevhodné spojení „byla uplatněna žaloba“ bylo nahrazeno obvyklým „byla podána žaloba.“ Povinnost prověřit, zda byla podána žaloba, však zůstala beze změny. Novela však zpřesnila postup pozemkového úřadu. Byla stanovena povinnost pozemkového úřadu přerušit v případě podání žaloby řízení o vydání rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona až do konečného rozhodnutí soudu. Pokud soud zruší rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav, chybí tu závazný podklad pro rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona a takové rozhodnutí nelze vydat. Pokud soud žalobu zamítne, lze pokračovat v řízení a vydat rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona. I následný legislativní vývoj tedy svědčí tomu, že nebylo a není přípustné rozhodnout podle § 11 odst. 8 zákona, pokud probíhá soudní přezkum rozhodnutí o schválení pozemkových úprav.
27. [17] Stěžovatel založil kasační námitky na tvrzení, že učinil vše pro to, aby zjistil, zda soudní řízení neprobíhá. Takové námitky nemohou obstát. Ustanovení § 11 odst. 9 zákona stanoví, že rozhodnutí podle § 11 odst. 8 pozemkový úřad vydá „po prověření, zda nebyla u příslušného soudu uplatněna žaloba.“ I s poukazem na shora uvedené je nepochybné, že smyslem ustanovení je formulovat objektivní požadavek na nepřípustnost rozhodování podle § 11 odst. 8 zákona 8 As 65/2012 – 126 během současně probíhajícího soudního řízení. Podstatné je, zda je zde okolnost (podaná žaloba), která může následně zvrátit závazný podklad rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona a tím zásadně zasáhnout do právní jistoty adresátů rozhodnutí. Tento účel ustanovení nemůže záviset na posouzení velmi subjektivního a v konečném důsledku nepodstatného hlediska, zda pozemkový úřad skutečně prověřoval podání soudní žaloby a jak zodpovědně při tom postupoval. Již proto nemohou být kasační námitky důvodné.
28. [23] Uvedené závěry lze v modifikované podobě vztáhnout i na šetřený případ. Krajský soud správně zrušil napadené rozhodnutí bez nařízení jednání, a to z důvodu podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., ke kterému byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Nejvyšší správní soud tomuto závěru přisvědčil...
29. [24] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou.
30. Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že není přípustné rozhodnout postupem podle ust. § 11 odst. 8 zákona o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a

lhůty podle § 10 odst. 2, popř. o zřízení nebo zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům, pokud není pravomocně ukončeno soudní řízení týkající se přezkumu rozhodnutí o schválení pozemkových úprav, které je vůči žalobou napadenému rozhodnutí závazným podkladem. Smyslem ust. § 11 odst. 9 je formulovat požadavek na nepřípustnost rozhodování o výměně nebo přechodu vlastnických práv, určení výše úhrady a lhůty podle § 10 odst. 2, popř. o zřízení nebo zrušení věcného břemene k dotčeným pozemkům, pokud současně probíhá soudní řízení, v jehož rámci je zpochybňována správnost rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav (viz ust. § 11 odst. 4 zákona). Podstatné je, jak vyslovil Nejvyšší správní soud, zda je zde okolnost, která může následně zvrátit závazný podklad rozhodnutí podle § 11 odst. 8 zákona a tím zásadně zasáhnout do právní jistoty adresátů rozhodnutí.

31. Vztaženo k nyní projednávané věci, jsou takovými okolnostmi, které mohou následně zvrátit závazný podklad rozhodnutí a tím zásadně zasáhnout do právní jistoty adresátů rozhodnutí nejen obě shora zmiňované podané žaloby, resp. řízení o nich, ale i podaná kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu rozhodujícího v rámci správního soudnictví o žalobě proti rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav podle ust. § 11 odst. 4 zákona.
32. Zákon (č. 139/2002 Sb.) odkazuje v poznámce k § 11 odst. 9 na ust. § 247 a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, kde bylo upraveno řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, přičemž podle ust. § 250j odst. 4 o.s.ř. platilo, že proti rozhodnutí soudu není přípustný žádný opravný prostředek. Viděno tímto pohledem je zcela jistě smyslem ust. § 11 odst. 9 zákona po nabytí účinnosti s.ř.s. zamezit stavu, kdy v řízení před obecnými soudy podle tohoto zákona (s.ř.s.) je zpochybněno rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav. Po tzv. velké novele s.ř.s. (zákon č. 303/2011 Sb.) navíc Nejvyššímu správnímu soudu přibyla nová pravomoc v řízení o kasační stížnosti, která změnila postavení tohoto soudu v rámci možnosti využití tzv. apelačního principu v zákonem předvídaných případech (viz ust. § 110 s.ř.s.). Možnost podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu v rámci správního soudnictví je limitována relativně krátkou lhůtou dvou týdnů od doručení rozhodnutí krajského soudu (viz ust. § 106 odst. 2 s.ř.s.). Za uvedeného stavu je s ohledem na shora vyložený význam ust. § 11 odst. 9 zákona třeba, aby blokační ust. § 11 odst. 9 zákona bylo využito nejen v případě podané žaloby (v projednávané věci je jí žaloba původní žalobkyně b) B. M., o níž dosud nebylo soudem rozhodnuto), ale i v případě řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, kdy je v rámci řízení o kasační stížnosti zpochybňována zákonnost podkladového rozhodnutí vydaného postupem podle ust. § 11 odst. 4 zákona, tedy rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav.

VII. Závěr a náklady řízení

33. Ze shora uvedených důvodů zrušil krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného postupem podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., podle něhož platí, že soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2013, č. j. 8 As 65/2012 – 122). Žalovaný musí vyčkat s vydáním rozhodnutí podle ust. § 11 odst. 8 zákona až poté, co bude pravomocně ukončena řízení, jejichž předmětem je přezkum zákonnosti rozhodnutí o schválení pozemkových úprav nejen před krajským soudem (zde

Městským soudem v Praze), ale i pravomocně ukončeno případné navazující řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu (resp. Městského soudu v Praze) v takové věci.

34. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. platí, že právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
35. Výrok o náhradě nákladů řízení před Krajským soudem v Brně i před Nejvyšším správním soudem v řízení o kasační stížnosti proti předchozímu rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 10. 2016, č. j. 30 A 92/2014 – 101, vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a ust. § 110 odst. 2 s.ř.s. Náklady řízení žalobkyně a) spočívají v náhradě za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení v celkové výši 12 360 Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). V daném případě se jedná o odměnu právní zástupkyně žalobkyně a), a to za 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé – podání žaloby) podle § 7, 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 4 960 Kč, dále je třeba připočíst odměnu právní zástupkyně žalobkyně a) za zastupování v řízení o kasační stížnosti a v pokračujícím řízení u Krajského soudu v Brně ve výši celkem 6 200 Kč za úkony právní služby: vyjádření ke kasační stížnosti a účast u jednání před Krajským soudem v Brně podle ust. § 7, 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a g) advokátního tarifu. Dále žalobkyni a) přísluší náhrada hotových výdajů její právní zástupkyně ve výši 4 x 300 Kč, tj. celkem 1 200 Kč (viz ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Vzhledem k tomu, že zástupkyně žalobkyně a) je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů o částku 2 596 Kč odpovídající příslušné dani z přidané hodnoty. Celkem se jedná o částku 17 956 Kč. Ve vztahu k žalobkyni b) se jedná o náhradu nákladů řízení v celkové výši 9 728 Kč. Náhrada nákladů řízení vůči žalobkyni b) se skládá z náhrady za soudní poplatek zaplacený původní žalobkyní b) ve výši 3 000 Kč, ze dvou úkonů právní služby zástupkyně původní žalobkyně b) ve výši 2 x 2 480 Kč (převzetí a příprava zastoupení a písemné podání soudu ve věci samé – podání žaloby) podle § 7, 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu; dále se jedná o náhradu hotových výdajů právní zástupkyně původní žalobkyně b) ve výši 2 x 300 Kč (viz ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Vzhledem ke skutečnosti, že zástupkyně původní žalobkyně b) je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů o částku 1 168 Kč. Ke splnění uvedené povinnosti byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. 2. 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu